

Dosarul nr. 3ra-490/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: C. Valah)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

Î N C H E I E R E

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Recar” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturilor, obligarea emiterii facturilor noi și neadmiterii încălcării contractului,

împotriva deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 16 august 2017 SA „Recar” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii, obligarea emiterii facturii noi și neadmiterii încălcării contractului.

În motivarea acțiunii a indicat că la 31 octombrie 2005 SA „Apă-Canal Chișinău” a încheiat cu SA „Recar” contractul nr. 3-671-33 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală.

A menționat că ulterior, prin Acordul adițional din 7 iulie 2016 la contractul nominalizat, a fost modificat pct. 5.4, fiind stabilit că SA „Apă-Canal Chișinău” va aplica o plată majorată pentru depășirea concentrației maxime admisibile a substanțelor poluante cu coeficientul 1,0 la tariful în vigoare.

Potrivit Acordului adițional din 7 iulie 2016, în cazul în care în decursul ultimei luni, până la expirarea termenului de acțiune a contractului nici una din părți nu va declara despre renunțarea la contract sau reexaminarea acestuia, contractul se va considera reînnoit pentru următorul an calendaristic.

La 24 martie 2017 SA „Apă-Canal Chișinău” a expediat în adresa SA „Recar” scrisoarea cu nr.1200/4019, prin care a indicat că începând cu 1 mai 2017 reziliază Acordul adițional din 7 iulie 2016 la contractul nr.3-671-33 din 31 octombrie 2005.

Prin scrisoarea nr. 1200/9551 din 7 iulie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a indicat asupra faptului că din 1 mai 2017 a fost reziliat și contractul nr.3-671-33 din 31 octombrie 2005.

Astfel, la 11 iulie 2017 în adresa SA „Recar” a parvenit factura fiscală seria AAB nr. 4705904 din 30 iunie 2017 cu sumele pentru tarifele diferențiate în mărime de 27 242, 48 de lei.

A relatat că SA „Recar” a expediat un răspuns la scrisoarea pârâtului în care a indicat că declarația de reziliere este lipsită de efect juridic, deoarece în temeiul acordului la contract, rezilierea urma să fie declarată până la 31 decembrie 2016, iar din motiv că SA „Apă-Canal Chișinău” a invocat rezilierea contrar dispozițiilor contractuale (la 24 martie 2017), contractul este prelungit până la 31 decembrie 2017.

Reclamantul a considerat că în asemenea circumstanțe, plata majorată pentru depășirea concentrației maxime admisibile a substanțelor poluante prevăzută la pct.5.4 din contract, este în vigoare până la 31 decembrie 2017.

A specificat că în adresa pârâtului a fost expediată o cerere prealabilă, prin care s-a solicitat anularea facturii fiscale seria AAB nr.4705904 din 30 iunie 2017, deoarece contravine pct. 5.4 al contractului nr.3-671-33 din 31 octombrie 2005, modificat prin Acordul adițional din 7 iulie 2016, cu emiterea facturii fiscale în care plata pentru tarifele diferențiate să fie calculată conform pct. 5.4 din contract, precum și să nu fie admise pe viitor încălcări ale prevederilor contractuale.

Prin răspunsul nr. 1200/11742 din 31 iulie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a refuzat satisfacerea pretențiilor înaintate de SA „Recar” prin cererea prealabilă.

Reclamantul a opinat că odată ce părțile au convenit termenul în care contractul poate fi reziliat, precum și modalitatea de prelungire tacită, pârâtul nu poate discreționar să rezilieze contractul, dar numai în cazurile stabilite de lege și prin acordul părților.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 14-17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A solicitat obligarea SA „Apă-Canal Chișinău” să anuleze factura fiscală seria AAB nr. 4705904 din 30 iunie 2017 și să emită o factură fiscală nouă în care plata pentru tarifele diferențiate pentru luna iunie 2017 să fie calculată conform prevederilor pct. 5.4 din contractul nr. 3-671-33 din 31 octombrie 2005, modificat prin Acordul adițional din 7 iulie 2016, precum și obligarea SA „Apă-Canal Chișinău” să nu admită pe viitor încălcări ale prevederilor contractului nr. 3-671-33 din 31 octombrie 2005.

La 29 septembrie 2017 SA „Recar” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii, obligarea emiterii facturii noi și neadmiterii încălcării contractului.

În prezenta acțiune, reclamantul a contestat factura fiscală Seria AAB nr.5812174 din 31 iulie 2017, invocând aceleași motive.

Prin încheierea din 3 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, ambele cauze au fost conexate întrun singur proces.

Prin hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată a fost admisă. S-au anulat sumele totale spre plată indicate în facturile fiscale Seria AAB nr. 4705904 din 30 iunie 2017 și Seria AAB

nr.5812174 din 31 iulie 2017 emise de SA „Apă-Canal Chișinău” în privința SA „Recar”. A fost obligată SA „Apă-Canal Chișinău” să emită facturi fiscale noi pentru perioada facturilor fiscale Seria AAB nr.4705904 din 30 iunie 2017 și Seria AAB nr.5812174 din 31 iulie 2017, în care plata pentru tarifele diferențiate pentru luna iunie 2017 să fie calculată potrivit pct.5.4 din contractul nr.3-671-33 din 31 octombrie 2005 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală, modificat prin Acordul adițional din 7 iulie 2016. S-a încasat din contul SA „Apă-Canal Chișinău” în bugetul statului taxa de stat în mărime de 400 lei. În rest, pretenția reclamantului privind obligarea pârâtului să nu admită pe viitor încălcarea prevederilor contractuale, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 12 martie 2018 SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat apel împotriva hotărârii din 12 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 1 alin. (2), art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 737 alin. (1), art. 747 alin. (1), art. 748 alin. (1), art. 976 Cod civil, art. 31 alin. (8) și art. 22 alin. (14) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la admiterea cererii de chemare în judecată.

În acest sens, instanța de apel a reiterat ca fiind întemeiate pretențiile privind anularea sumelor ce se cuprind în facturile fiscale contestate, deoarece acestea au fost calculate în discordanță cu clauzele contractului nr. 3-671- 33 din 31 octombrie 2005 și acordului adițional din 7 iulie 2016, care nefiind reziliat produce efecte juridice, iar rezilierea acordului adițional separat de contract, nu este admisibilă în virtutea cadrului legal.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă și concluzia primei instanțe referitoare la respingerea cerinței cu privire la obligarea pârâtului să nu admită pe viitor încălcări ale prevederilor contractului, întrucât instanța nu este îndreptățită să intervină în raporturile juridice ale părților în viitor, ci numai în situația în care se solicită a fi constatată ca și produsă o încălcare a clauzelor contractuale.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 8 decembrie 2018 SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A menționat că nu există niciun temei de anulare a sumelor indicate în facturile fiscale contestate, întrucât calculul tarifului diferențiat pentru SA „Recar”, calitatea

apelor uzate ale cărora depășește normativele în vigoare, a fost efectuat conform normelor legale.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Completul reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 septembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc

Astfel, recursul declarat la 8 decembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva